

QUESTIONS MUNICIPALS

PROLEG

Fa pocs dies que regirant el paperam dels calaixos de la meua taula de estudi, en un d'ells hi vaig trovar una desordenada moltitud de notes i apuntacions fetes i allí depositades durant els tres anys i mitj que porto de conceller del Municipi d'Olot; apuntacions i notes que jeien amagades sota la pols de l'oblidança i que ara al retrovar-les tan abandonades, desperten la memòria meua, fent-me recordar les angúnies hores de treball que m'absorviren les destinades al exercici de la meua professió. Tal volta per això les hi he posat un cert afecte que m'ha detingut l'acció ràpida per a destruir-les; però com que un dia o altre vindrà en que aixís ho hauré de fer, he pensat avans donar-les a la publicitat per si poden interessar algú, car crec que elles no han pas perdut del tot la seva utilitat.

Notes hi há d'aquestes a que'm refereixo que, convenientment examinades i desenrotllades amb el valió concurs dels meus distingits companys de Consistori, han sigut ja en pràctica posades; altres han permanescut inmvils i desateses en la obscuritat de mon calaix, sens que sentissin ni per un moment el preneig de la meua miá per a retreure-les a la llum, tinguent-ne principalment un tant de culpa la relativa curtetat dels quatrenis municipals que'ns imposen—si'ls concellers volem complir l'honorable encàrrec conferit—altres obligacions més perentories que demanda a tothora la ciutat. Aquelles, com anirem veient en el decurs dels articles que hi penso dedicar, susceptibles de reformes podrán ser en l'avenir, i les altres les desempolvarem amb tota cura per a veurer lo que d'elles se'n pot fer.

Al intitular aquesta serie d'escrius *Qüestions Municipals*, ja don a entendre que anem a tractar d'una materia molt extensa i complexa, però ni l'extensió d'ella ni la seva complexitat han de influir per a obstacular els propòsits nostres, puig, siguent materia que afecta de plé a la vida olotina, no la podem pas descuidar. Ensenyança, fires i mercats, beneficència municipal, Hospital, llimpiesa pública i sanitat, consums, policia urbana, urbanització de carrers i places, aigues de St. Roc..., veieu aquí els diferents i interessants assumtes sobre'ls que se'ns ofereix dissertar; mes, com que la majoria dels apunts que obren en mon poder estant relacionats amb l'assumte de la conducció de les aigues de St. Roc per la tant directa intervenció que jo hi vaig tenir, comensaré per tractar d'elles, dedicant-hi

una especial atenció per a exposar amb tota claretat i senzillesa les reformes que, contra lo que molts suposen, crec hi convé aplicar.

I aixís ho aniré fent respecte a les altres qüestions anunciades, procurant, a mida que's publiquin, estudiar-les amb tota la detenció que ens exigeix-hi la importancia de cada una, per a seguir després l'insert del meu humil criteri sobre la solució que les hi pertoca, criteri que per esser meu podrà molt bé discutir-se per tots aquells que estiguin iniciats i hagin interés pels assumtes municipals. D'aquesta manera crec que de tot aixó se'n podrà treurer algún profit per a l'estimada ciutat nostra. Mes tart, quan tiri les notes al foc i les lleugeres cendres volèin empeses per les flames de la foguera, no sofriré les fiblades del remordiment la meua consciencia de ciutadà.

C. AGUSTI.

Les Institucions Olotines

Son varies les respostes rebudes a la nostra invitació, enviant-nos notables comunicacions que no dubtem de l'interés que mereixerá als nostres abonats la seva lectura. En el pròxim nombre comensarem la seva publicació, lo que no fem avui, per parlar de la Memoria publicada per la Junta «La Caritat», que bé mereix sobrada i urgent atenció.

Tenim anunciades moltes més respostes a la nostra enquesta, lo que ens és grat agrair a totes les Institucions, i particularment als autors de les comunicacions ja enviades.

Presentiem oblidar-nos involuntariament d'alguna Institució Olotina, i aixís certament ha ocorregut ben a pesar nostre. Una de les omeses és la novella «Lliga Espanyola d'Educació Familiar», que amb gust incluim avui entre les altres ja nombrades i en son lloc corresponent.

LA MEMORIA DE "LA CARITAT"

Cosa forta aquest document; cosa insólita en l'història de les institucions olotines, generalment temeroses i desnutrides. Una institució nova, als cinc mesos d'haver començat explica publicament lo que ha fet en un folletó de vintiquatre planes, totes de substancia, sense fulleques ni disquisicions verbalistes.

Cosa extraordinaria realment, exemple viu de lo que pot la *Iniciativa* quan va seguida de la *Organització*.

I és lo que aquí a Olot ens falta, precisament: Organització. Perxó creiem que la notable Me-